

РЕШЕНИЕ

№ 606

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 101-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА

при участието на секретаря БИСТРА П. Т.А
като разгледа докладваното от ВЕСЕЛКА Н. ЙОРДАНОВА
Административно наказателно дело № 20231110200879 по описа за 2023 година

., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. Т. К. ЕГН -*****, със адрес *** срещу Наказателно постановление № 22 - 4332 - 025017 от 05.12.2022 г., издадено от Началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на жалбоподателя, на основание чл.183, ал.4, т.6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 50,00 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 104а от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20.00 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 147, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 177, ал.1, т.2, пр.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 150 от ЗДвП.

Жалбоподателят не е доволен от атакуваното наказателно постановление, поради което моли за неговата отмяна. Същият оспорва фактическите констатации в акта и наказателното постановление, като твърди, че не отговарят на действителността. Акцентира на това, че е

правоспособен водач на МПС от 1991 г., но поради изтичане на срока на валидност на свидетелството за управление на МПС е подал документи за неговото подновяване, като същевременно е върнал старото.

Жалбоподателят -редовно призован за съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител.

Въззиваемата страна Началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция” при СДВР, редовно призована, не изпраща представител и не релевира становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и направените от страните доводи и възражения, намира за установено следното от фактическа страна:

С акт за установяване на административно нарушение Серия АД, бл. №353139 от 16.11.2022 г., съставен от ст. полицай при 03 РУ СДВР е установено, че на същата дата, около 22.20 часа в гр. София, по бул.”Т. Александров” с посока на движение от бул.”Д.Петков” към ул.”Одрин” жалб. В. Т. К. ЕГН -***** управлява товарен автомобил марка „Форд“, модел „Т.“ с рег. №***, собственост на „Д.“ ООД, като по време на движение същият използва мобилен телефон без устройство освобождаващо ръцете му. При извършена проверка пред №133 и след справка в ОДЧ е констатирано, че водачът управлявал посоченото МПС с изтекъл срок на валидност на СУМПС. Отделно от това същият представил документ с изтекъл срок на ГТП. В акта било отразено, че с горното жалбоподателят е нарушил разпоредите на чл. 104а , чл.150, ал.1 и чл.147, ал.1 от ЗДвП.

Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП № 22 - 4332 - 025017 от 05.12.2022 г. на Началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на жалбоподателя, на основание чл.183, ал.4, т.6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 50,00 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 104а от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20.00 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 147, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 177, ал.1, т.2, пр.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл.

Горната фактическа обстановка се установява от показанията на свидетелите А. И. И. и А. И. Н., както и от приобщените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице, спрямо което са наложени административни наказания, т.е от субект с надлежна процесуална легитимация, като същата е подадена в срок, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

При съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на наказателното постановление, съдът не констатира наличието на съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на постановлението. Съобразени са всички изисквания на разпоредбите на чл.42, т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление в достатъчна степен са описани нарушенията и обстоятелствата, при които са били извършени и то по начин, позволяващ на жалбоподателя да разбере конкретно вменени т е му нарушения и съответно да организира защитата си. Нарушенията, за които жалбоподателят е санкциониран, са безспорно установени от събраните по делото доказателства. В тази насока съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя.

Относно вмененото на жалбоподателя нарушение по чл.104а от ЗДвП съдът намира от правна страна следното: Разпоредбата на чл.104а от ЗДвП съдържа забраната за водача на моторно превозно средство да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. Съдът намира, че извършеното от жалб. В. Т. К. нарушение е безспорно установено от събраните по делото доказателства и в частност показанията на свидетелите А. И. и А. Н., от които се установява, че по време на управление на автомобила жалбоподателят е

използвал мобилния си телефон, като не е бил снабден със съответно устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете. Посочените свидетели лично са възприели извършеното нарушение и възпроизвеждат пред съда непосредствените си възприятия по един логичен, последователен и категоричен начин. Общото твърдение, изложено в жалбата, че фактическите констатации в акта и наказателното постановление не отговарят на действителността, досежно това нарушение не само не са подкрепени с доказателства, но се противопоставят на събраните такива в хода на съдебното следствие. Санкционната норма на чл.183, ал. 4 т.6 от ЗДвП предвижда глоба в размер на 50 лева за водач, който използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете му. В този смисъл административно - наказващият орган законосъобразно е наложил на жалбоподателя глоба в размер на 50 лева.

Относно нарушението по чл.147, ал.1 от ЗДвП, съдът намира следното: Съгласно разпоредбата на чл. 147, ал. 1 от ЗДП - регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътниите превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътниите превозни средства на подразделения на въоръжените сили, и пътниите превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Сочената за нарушена разпоредба регламентира изискване за задължителен периодичен преглед на регистрираните МПС за проверка на техническата им изправност, без да вменява конкретно задължение на определено лице. В конкретният случай жалбоподателят правилно е санкциониран по чл. 185 от ЗДвП, а не по специалния такъв на чл. 181, т. 1 ЗДвП, който предвижда наказване на определена категория лица - собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед. Следователно и след като категорично е установено извършване на нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП, с оглед дадените показания от свидетелите И. и Н. – очевидци на нарушението, а именно управление от водач на автомобил, непредставен на технически преглед, законосъобразно е

ангажирана отговорността му в качеството му на водач по общия текст на чл. 185 ЗДвП, както правилно е приел и административно-наказващият орган.

Досежно нарушението по чл.150 от ЗДвП съдът намира от фактическа и правна страна следното: При издаване на процесното наказателно постановление досежно извършеното нарушение по чл. 150 от ЗДвП наказващият орган се е възползвал от дадената му възможност в чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, като допълнително е посочил, че свидетелството за управление на МПС на водача е било отнето на основание чл.157, ал.4 от ЗДвП – отнемане на всички контролни точки, като същото е било унищожено на 23.11.2021 г. поради изтекъл срок на валидност. Така отразеното от наказващият орган напълно кореспондира на приложените по делото писмени доказателства, в частност справка картон на водача, видно от която жалбоподателят е издържал изпит по Протокол № 1360 от 12.07.1991 г. и е придобил правоспособност за категория „В“, като впоследствие е придобил правоспособност и за категория „А“. Последно на същия е било издадено СУМПС №*** от 22.07.2011 г., със срок на валидност до 22.07.2021 г. Същото е било унищожено на 23.11.2021г. поради изтекъл срок на валидност. Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ №22-4332-000579 от 08.02.2022 г., издадена от ОПП –СДВР, на основание чл. 171, т.4 от ЗДвП свидетелството за управление на МПС /№***/ на жалбоподателя е било временно отнето на основание чл. 157, ал.4 от ЗДвП, поради отнети всички контролни точки. Съгласно чл.157, ал.4 от ЗДвП водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи. В ал.5 на същата разпоредба е предвидено, че лице, което е загубило правоспособност да управлява моторно превозно средство по реда на ал. 4, след като е върнало свидетелството си за управление, има право отново да бъде допуснато до изпит пред съответните органи за придобиване на такава правоспособност, но не по-рано от 6 месеца от датата, на която е върнато свидетелството. При кандидатстване за придобиване на правоспособност за категория, за която се изисква стаж, се зачита съответният стаж,

придобит преди загубата на правоспособността. Съгласно санкционната норма на чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП се наказва с глоба от 100 до 300 лв., този, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4, или след като свидетелството му за управление на моторно превозно средство е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно- процесуалния кодекс, или е обявено за невалидно, тъй като е изгубено,откраднато или повредено. Установената фактическа обстановка напълно кореспондира от обективна и субективна страна на състава на административното нарушение по чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Жалбоподателят е управлявал моторно превозно средство, след като е загубил правоспособност по реда на чл. 157, ал. 4 от ЗДвП, за което правилно е ангажирана отговорността му. Наложеното в среден размер наказание съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение и с него ще постигнат целите по чл.12 от ЗАНН.

Предвид изложеното, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е законосъобразно и правилно, поради което следва да бъде изцяло потвърдено.

Водим от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22 - 4332 - 025017 от 05.12.2022 г., издадено от Началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на жалбоподателя В. Т. К. ЕГН -*****, със адрес ***на основание чл.183, ал.4, т.6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 50,00 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 104а от ЗДвП, на основание чл.185 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20.00 /двадесет/ лева за нарушение на чл. 147, ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 177, ал.1, т.2, пр.1 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 150 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд -

***София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението
за изготвянето му.***

Съдия при Софийски районен съд: _____